Bernardus Claravallensis: Sermones super Cantica canticorum. Add: Gilbertus de Hoilandia: Sermones super Cantica canticorum

Strassburg: Martin Flach (printer of Strassburg), 1497

mur de claritate in claritatē: tanq̄ȝ a domi
V ni spū. Uerȝ vt sub aliqua qualicūq̄ȝ ītel-
ligentie forma qđ legiꝛ redigaꝛ: saluo qui
dem spōse suo singulari secreto ad qđ inte
rim nō daꝛ accedere: p̄sertim talibꝫ quales
nos sumꝰ: apponendū sane aliq̄d nobis.
eo accōmodatius ad cōmunē consensuȝ
quo vsitatiꝰ. qđ ⁊ verbis cōsequentiam ⁊
intellectū det puulis. Et mihi quidē vide
tur satis esse ad nostrā grossam ⁊ qđāmo-
do popularē intelligentiā. sic dicendo. di-
lectus meꝰ mihi. subaudiamus. intendit
vt sit sensus. dilectꝰ meus intēdit mihi et
ego illi. Quāq̄ȝ tn̄ nec solꝰ ego id senserim
nec p̄mus. cū ꝓpħa añ dixerit. Expectās
expectaui dn̄m: ⁊ intēdit mihi. Habes ap
te intētionē dn̄i ad ꝓpħam. habes ⁊ ꝓphe
te ad dn̄m in eo qđ ait. expectās expecta-
ui. Nā q̄ expectat intēdit: ⁊ expectare intē
dere est. Idē omnino sensus: eadē pene v̄-
ba apud ꝓpħam q̄ apud spōsam. ſȝ p̄us
ex ꝓpheta trāsposita. Prius siquidem is:
qđ illa posteriꝰ posuit. ⁊ ecōuerso. Ceterȝ
spōsa rectius locuta est. ⁊ nō p̄tendēs me
ritū ſȝ p̄mittēs beneficiū. ⁊ se p̄uentā dile-
cti gr̄a ꝯfitens. Recte omnino. Nā quis p̄
x or dedit illi ⁊ retribueꝛ ei? Deniq̄ȝ audi io-
hannē q̄d in ep̄la sup̄ hoc senserit. In h̄ ē
charitas (inquit) nō quasi nos dilexerimꝰ
deū: sed ille p̄or dilexit nos. Propheta tn̄
gratie p̄uētionē ⁊ si tacuit: nō negauit sub
secutionē. Plane nō tacuit. Sed accipe ⁊
alio loco certiorē de ista: ipsius ꝯfessioneȝ
Et mīa tua (inquit dn̄o loquebaꝛ) subse-
sequetur me omnibꝫ diebꝫ vite mee. Audi
⁊ de p̄uentiōe identidē ipiꝰ: non minꝰ cer-
tam manifestā ve s̄niam. Deus meꝰ (inq̄t)
misericordia eius p̄uenit me. Itē ad dn̄ȝ.
Cito (ait) anticipēt nos misericordie tue.
q2 paup̄es facti sumꝰ nimis. Pulcre spon
sa posteriꝰ (ni fallor) hec eadē verba nō eo-
dem ordine ponit. sed sequiꝛ ⁊ ip̄a ꝓphete
ordinē: loquēs h̄ modo. Ego dilecto meo
⁊ dilectꝰ meus mihi. Cur ita? Nempe vt
tūc magis gr̄a plenā se ꝓbet: cū totuȝ gr̄e
dederit. ⁊ p̄mas scȝ illi p̄tes ascribēs ⁊ vl-
timas. Alioq̄n quō gr̄a plena si quid ha-
buerit q̄d nō sit ex gr̄a? Nō est quo gratia
intret: vbi iā meritū occupauit. Ergo iaȝ
plena cōfessio gratie: ipiꝰ gratie plenitudi
nem signat in anima ꝯfitētis. Nam si q̄d
de ꝓprio inest: inquantū est. gr̄am cedere
illi necesse est. Deest gratie q̄cq̄d meritꝰ de
putas. Nolo meritū quod gratiaȝ exclu-
dat. Horreo q̄cq̄d de meo est vt sim meꝰ.
nisi q2 illud magis forsitan meū est qđ me
meū facit. Gratia reddit me mihi iustifi-
catū gratis. ⁊ sic liberatū a seruitute p̄cti.
Deniq̄ȝ vbi spūs dn̄i: ibi libertas. O fa- y
tuā spōsam synagogā: q̄ ꝯtemnēs dei iu-
sticiam. i. gr̄am spōsi sui. ⁊ suā volēs ꝯsti-
tuere: iusticie dei nō est subiecta. Ob h̄ mi
sera repudiata est. ⁊ iā nō est spōsa: sed ec-
clesia cui dr̄. Despōsaui te mihi ī fide. De-
sponsaui te mihi in iudicio ⁊ iusticia. De-
sponsaui te mihi in misericordia ⁊ misera
tionibꝫ. Nec tu me elegisti: sed ego elegi te
nec vt te eligerē tua inueni merita: sed p̄ue
ni. Ita ḡ in fide despōsaui te mihi. ⁊ nō in
op̄ibꝫ legis: despōsauiq̄ȝ in iusticia. sed iu
sticia q̄ est ex fide nō ex lege. Restat vt iudi
ces iudiciū rectū inter me ⁊ te. iudiciū in
quo te despōsaui. vbi ꝯstat interuenisse nō
tuū meritū: sed meū placitū. Hoc est aūt
iudiciū vt tua merita nō extollas. nō p̄fe-
ras op̄a legis. nō iactes pōdus diei ⁊ estꝰ
que magis in fide ⁊ ī iusticia que est ex fi-
de: nec nō in misericordia ⁊ miseratiōibus
noscerīs despōsata. Que v̄e spōsa ē: agno
scit ista. ⁊ vtrāq̄ȝ gr̄am confiteꝛ. Primo q̄
dem eā que p̄ma est: qua ⁊ p̄uenta est. po-
stea v̄o ⁊ subsequentē. Ait itaq̄ȝ nūc. dile-
ctus meꝰ mihi: ⁊ ego illi. p̄ncipiū dilecto
tribuēs in ꝯsequētibꝫ. ego (inquit) dilecto
meo: ⁊ dilectꝰ meꝰ mihi. Cōsummatiōeȝ
illi eq̄ ꝯcedēs. Nūc iā videamꝰ q̄d dicat.
dilectꝰ meꝰ mihi? Si eni h̄ recipiꝛ vt sub
audiamꝰ: intēdit. sicut iā diximꝰ. ⁊ sicut ꝓ
pheta ait. Expectās expectaui dn̄m. ⁊ in
tēdit mihi. ego aūt in v̄bo isto sentio: ne-
scio q̄d nō plane exiguū: nec mediocris p̄
rogatiue. Sed nō est ingerēda fatigatꝭ au
ribꝫ ⁊ mētibꝫ res oī alacritate digna. Si
nō grauat: differaꝛ. ⁊ nō in longū crastinꝰ
inde incipiat s̄mo. Tātū orate vt ab irru
entibꝫ occupatōibꝫ interim custodiat nos
gr̄a ⁊ misc̄dia spōsi eccl̄ie Iesu xp̄i dn̄i nr̄i
q̄ est super om̄ia deꝰ benedictus in secula
Amen.

Sermo. lxviij.

Audite iam qđ z
a heri distulimꝰ. audite gaudium
meū qđ sensi. Et vr̄m est. audite

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT
http://tudigit.ulb.tu-darmstadt.de/show/inc-iv-317/0202
Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt